גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון אריסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב ווילאמסבורג
נחייסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (NYC)
הדלקת הנרות.....5:37
מוצאי שבת קודש.....7:06

שיעורים כסדרן
נ"ך.....מלכים-ב י"ג
בבלי.....בכורות מ"ג
ירושלמי.....סנהדרין י"ב
תוספתא.....חולין ג'
רמב"ם.....איסורי ביאה י"ב

פרשת וירא, כ' חשון, שנת תשפ"ז לפ"ק
שנה 16, גליון 6 (771)

אַ וָוארְט אויף דִי פָּרְשָׁה

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם, דָּער הַיילִיגֶּער רֶבִּי נָתָן שְׁרַייבְּט אִין אַ בְּרִיוו זוּ זַיין זוּן (עֵלִים לִתְרוּפָה, מִכְתָּב כ"ח) אַז עֶר קֶען זִיךְ נִישְׁט אַיינהַאלְטֶן אוּן עֶר מוּז אִים שְׁרַייבְּן וָואס עֶר הָאט גֶעֶרְעדְט שַׁבָּת בַּיי שָׁלֹשׁ סְעוּדוֹת, רֶבִּי נָתָן טַייטְשְׁט דָּארְט אוֹיס דָּעם פָּסוּק אַז "וּשְׁב" אִיז אַ לָשׁוֹן פּוּן הַמְתָּנָה, פּוּן וָוארְטֶן, "כְּחֹום הַיּוֹם", גֶּייט אַרוֹיף אוֹיף דֶּעם בְּרֶענְענְדִיגֶּער יֵצֶר הָרָע, דֶּער יֵצֶר הָרָע בְּרֶענְט אִינֶּעם מֶענְטְש אוּן מֶען קֶען פּוּן אִים נִישְׁט לוֹיז וָוערְן, אַ מֶענְטְש טָראכְט אַז עֶר וָואלְט שׁוֹין לַאנְג גֶעזַארְפְּט פְּטוּר וָוערְן פּוּן דֶּעם נַאריְשֶׁן יֵצֶר הָרָע, עֶר וָואלְט שׁוֹין לַאנְג גֶעזַארְפְּט אָפְּלָאזְן אַלֶּע נַאריְשֶׁע תַּאֲווֹת אוּן מִדּוֹת רָעוֹת, אָבֶּער דֶּער יֵצֶר הָרָע בְּרֶענְט נָאךְ וַוייטֶער אִין אִים; דִי מַעֲלָה פּוּן אַ אִיד אִיז אָבֶּער אַז אַנְשְׁטָאט אוֹיפְצוּגֶעבְּן, זִיצְט עֶר אוּן עֶר וָוארְט "פֶּתַח הָאֹהֶל", עֶר וָוארְט בַּיים טִיר, עֶר וִויל אַרַייְנקוּמֶען צוּ דִי קְדוּשָׁה, עֶר וִויל זוֹכֶה זַיין צוּ זַיין עֶרְלִיךְ, צוּ זַיין הַיילִיג, צוּ זַיין פְּרַיילִיךְ אָפְּגֶעהִיטְן, זַיין אַ פְּשׁוּטֶ'ער אִיד, דַאֲווֹעְנְען אוּן לֶערְנֶען, זִיךְ נִישְׁט אוֹיפְרֶעגְן, זַיין פְּרַיילִיךְ.

עֶר זִיצְט בַּיים טִיר אוּן עֶר בֶּעט יֶעדְן טָאג נָאכְאֲמָאל, "הַיילִיגֶּער בַּאשֶׁעפֶּער, אִיךְ וִויל זַיין אַן עֶרְלִיכֶּער אִיד, אִיךְ וִויל זוֹכֶה זַיין צוּ זַיין הַיילִיג, אִיךְ וִויל זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבְּן הַיילִיגֶּע אוֹיגְן, אִיךְ וִויל זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבְּן רַיינֶע מַחְשָׁבוֹת, אִיךְ וִויל זַיין פְּרַיילִיךְ, אוּן אִיךְ וִויל נִישְׁט מַסִּיחַ דַּעַת זַיין פּוּן דִיר, אִיךְ וִויל נָאר טָראכְטְן פּוּן דִיר, אִיךְ וִויל נִישְׁט טָראכְטְן פּוּן אַנְדֶערֶע זַאכְן". אַז אַ מֶענְטְש זִיצְט בַּיים טִיר אוּן וָוארְט, אֲפִילוּ עֶר זֶעט אַז מֶען לָאזְט אִים נִישְׁט אַרַיין, זַאכְן רוּקְן זִיךְ נִישְׁט, עֶר גֶעבְּט אָבֶּער נִישְׁט אוֹיף דִי רָצוֹן, עֶר בֶּעט אוּן בֶּענְקְט וַוייטֶער זוֹכֶה צוּ זַיין צוּ דִי קְדוּשָׁה, אִיז עֶר זוֹכֶה בַּיים סוֹף צוּ "וַיֵּרָא אֵלָיו ה'", דֶּער אייבֶּערְשְׁטֶער בַּאַווייזְט זִיךְ צוּ אִים. דָּאס אִיז דִי הִתְחַזְּקוּת פּוּן הַיילִיגְן רֶבִּי'ן, אַ מֶענְטְש זָאל זִיךְ נִישְׁט מְיַאֵשׁ זַיין, אַ מֶענְטְש זָאל נִישְׁט אוֹיפְגֶעבְּן, נִישְׁט אָפְּלָאזְן דֶּעם רָצוֹן.

אִין דִי וָואכֶעדִיגֶּע סִדְרָה הָאבְּן מִיר דִי פָּרְשָׁה פּוּן דִי עֲקֵדָה, אַבְרָהָם אָבִינוּ אִיז בֵּייגֶעשְׁטַאנְען דֶּעם לֶעצְטְן שְׁוֶוערְן נִסָּיוֹן, עֶר אִיז גֶעוֹוען גְרֵייט צוּ שֶׁחְטְ'ן זַיין זוּן אוֹיף דִי עֲקֵדָה, דִי נִסָּיוֹן שְׁטַייט פַּאר אוּנְז נָאךְ בִּיז'ן הַיינְטִיגְן טָאג, מִיר דֶערמַאנְען כְּסֵדֶר דִי עֲקֵדַת יִצְחָק, אוּן אִין דֶּעם זְכוּת וָועְרְן אִידְן גֶּעהָאלְפְּן. רַשִׁ"י זָאגְט אִין דִי וָואכֶעדִיגֶּע פָּרָשָׁה אוֹיפְ'ן פָּסוּק "ה' יִרְאֶה, עֲקֵידָה זוּ לִסְלוֹחַ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שָׁנָה וּלְהַצִּילָם מִן הַפֻּרְעָנוּת", דֶּער אייבֶּערְשְׁטֶער וָועט זָען יֶעדֶעס יָאר רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִי נִסָּיוֹן פּוּן דִי עֲקֵדָה, אוּן מִיט דֶעם מוֹחֵל זַיין דִי עֲבֵירוֹת פּוּן אִידִישֶׁע קִינְדֶער אוּן זֵיי רַאטֶעוֹוען פּוּן שְׁטָרָאף.

שְׁטֶעלְט זִיךְ אַ מוֹרֶא'דִיגֶּע קַשְׁיָא, אַבְרָהָם אָבִינוּ אִיז דָּאךְ דוּרְכְגֶעגַאנְגְען צֶען שְׁוֶוערֶע נִסְיוֹנוֹת וָואס עֶר אִיז בֵּייגֶעשְׁטַאנְען, אוּן פּוּנְקְט דֶּעם נִסָּיוֹן, וָואס עֶר אִיז טַאקֶע גֶעוֹוען גְרֵייט צוּ טוּן, אֲבֶּער לְמַעֲשֶׂה הָאט עֶר עֶס נִישְׁט גֶעטוּן בַּיים סוֹף, וַויל דֶּער אייבֶּערְשְׁטֶער הָאט אִים נִישְׁט גֶעלָאזְט, פּוּנְקְט דֶּעם נִסָּיוֹן דֶּערמַאנְט מֶען דִי מֶערְסְטֶע, אוּן פּוּנְקְט דִי נִסָּיוֹן שְׁטַייט פַּאר'ן אייבֶּערְשְׁטֶער אוֹיף אייבִּיג צוּ רַאטֶעוֹוען אוּן הֶעלְפְּן אִידִישֶׁע קִינְדֶער אִין דֶּעם זְכוּת.

דָּאס אִיז פַּאר אוּנְז אַ גֶעוָואלְדִיגֶּע חִיזּוּק, דָּאס וַויזְט דִי גְרוֹסְקֵייט אוּן חֲשִׁיבוּת בַּיים אייבֶּערְשְׁטֶן פּוּן דִי רָצוֹן אוּן וִוילְן פּוּן אַ אִיד, זָאל מֶען אִין אַלֶּע דוֹרוֹת גֶעדֶענְקְען אַז דֶּער עִיקָּר וָואס דֶּער אייבֶּערְשְׁטֶער וִויל פּוּן אַ אִיד אִיז צוּ וָועלְן נָאכְאֲמָאל אוּן נָאכְאֲמָאל, אֲפִילוּ מֶען זֶעט אַז מֶען הָאט שׁוֹין אַזוֹיפִיל מָאל זִיךְ פָּארְגֶענוּמֶען צוּ זַיין וואוֹיל אוּן עֶרְלִיךְ אוּן מֶען הָאט נָאכְאַלְץ נִישְׁט מַצְלִיחַ גֶעוֹוען, זָאל מֶען קֵיינְמָאל נִישְׁט אוֹיפְגֶעבְּן דֶּעם רָצוֹן, נָאר וַוייטֶער וָועלְן נָאכְאֲמָאל אוּן נָאכְאֲמָאל, צוּרִיק קוּמֶען נָאכְאֲמָאל צוּם אייבֶּערְשְׁטְן, נָאכְאֲמָאל בֶּעטְן דֶּעם אייבֶּערְשְׁטְן, אוּן אוֹיבּ וָועט מֶען בְּלַייבְּן שְׁטֵיין בַּיים טִיר, וָועט מֶען זוֹכֶה זַיין צוּם סוֹף צוּ זָען דֶּעם אייבֶּערְשְׁטְן, צוּ שְׁפִּירְן דֶּעם אייבֶּערְשְׁטְן, אוּן זַיין אֲמֶת'דִיגֶּער עֶרְלִיכֶּער אִיד, אוּן עֶס וָועט זַיין אַזוֹי גוּט פַּאר'ן מֶענְטְש אוֹיף דִי וָועלְט אוּן אוֹיף יֶענֶע וָועלְט.

(שִׁיעוּר לֵיל שִׁישִׁי וַיֵּרָא תשפ"ה)

מוֹהַרָא"ש דֶערְצַיילְט

דִי גָאלְדֶענֶע נֶעכְטְ

דֶער הַיילִיגֶּער צַדִּיק רֶבִּי פִּנְחָס קָאריֶצֶער זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ פְלֶעגְט רוּפְן דִי וִוינֶטֶער נֶעכְט: 'דִי גָאלְדֶענֶע נֶעכְט', וַוייל מֶען קֶען אִין דִי וִוינֶטֶער נֶעכְט זִיךְ זֶייעֶר דֶערְנֶענְטֶערְן צוּם אייבֶּערְשְׁטְן, מֶען קֶען זֶייעֶר מַצְלִיחַ זַיין אִין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, גֵּיין שְׁלָאפְן פְּרִי אוּן אוֹיפְשְׁטֵיין פְּרִי לֶערְנֶען אוּן דַאֲווֹעְנְען, וָואס דָּאס אִיז דִי עֶכְטֶע גָאלְד; וַוייל (אָבוֹת ו, ט), מֶען נֶעמְט נִישְׁט מִיט אוֹיף יֶענֶע וָועלְט קַיין גָאלְד אוּן זִילבֶּער, "אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בִּלְבָד", נָאר דִי תּוֹרָה וָואס מֶען הָאט גֶעלֶערְנְט אוּן דִי מִצְווֹת וָואס מֶען הָאט אַרוֹיסְגֶעמַאפְּט בְּזֶה הָעוֹלָם; עַל כֵּן לִיבֶּער בְּרוּדֶער, זָאל אוֹיסְצוּנִיצְן דִי 'וִוינֶטֶער נֶעכְט' מִיט לֶערְנֶען תּוֹרָה, מַאךְ זִיךְ אַ סֵדֶר צוּ גֶיין שְׁלָאפְן פְּרִי, אַזוֹי וֶוועְסְטוּ קֶענֶען אוֹיפְשְׁטֵיין פַּארְטָאגְס לֶערְנֶען דִי הַיילִיגֶּע תּוֹרָה, אוּן אוֹיבּ דִיר אִיז <<<<<<

א גוט וואָרט

דֶער רֶבִּי לֶערְנְט אוּנְז וִוי אַזוֹי צוּ נִיצְן אוּנְזֶער מוֹחַ מַחְשָׁבָה, אוּן אַזוֹי וֶוועט מֶען קֶענֶען אַרַיבֶּערְגֵיין שְׁוֶוערֶע מַצָּבִים. דֶער רֶבִּי זָאגְט (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א', סִימָן קצה): "אִם יִסְתַּכֵּל הָאָדָם עַל חַסְדֵי ה'", אוֹיבּ אַ מֶענְטְש וָועט קוּקְן אוֹיף דִי חֲסָדִים וָואס דֶער אייבֶּערְשְׁטֶער טוּט; "יִרְאֶה, שֶׁאֲפִלּוּ בְּעֵת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵצֵר לוֹ", אֲפִילוּ וָועְן עֶר הָאט שְׁוֶוערֶע טָעג, "גַּם בְּהַצָּרָה בְּעַצְמָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַרְחִיב לוֹ וּמַגְדִּיל חַסְדּוֹ עִמּוֹ", זָאל עֶר גוּט קוּקְן, וָועט עֶר זָען אַז אִין דִי צָרָה מַאכְט אִים דֶער אייבֶּערְשְׁטֶער גוּט.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה וְיַרָא תשפ"ו)

גְרִינְגֶער אוֹיפְצוּבְּלַייבְּן אוּן לֶעְרְנֶען בַּיינַאכְט - זָאלְסְטוּ טוּן וָואס עָס אַרְבֶּעט זִיךְ אוֹיס בַּיי דִיר, דֶער עִיקָר זָאלְסְטוּ אוֹיסְנִיצְן דִי צַייט, וַויל בַּיי אֱיינֶעם אַרְבֶּעט זִיךְ בֶּעסֶער אוֹיס צוּ גִיין שְׁלָאפְן פְּרִי אוּן אוֹיפְשְׁטֵיין פְּרִי, אוּן אַ צְוַוייטֶער, אַז עֶר שְׁטֵייט אוֹיף גָאר פְּרִי - הָאט עֶר נָאכְדֶעם קָאפּ וַויי אַ גַאנְצֶע טָאג, בַּיי אִים אַרְבֶּעט נִישְׁט דִי וָועג, אִיז בֶּעסֶער בַּיי אִים אוֹיפְצוּבְּלַייבְּן בַּיינַאכְט אוּן לֶערְנֶען דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה.

אוֹיךְ בַּיי אַלֶע אַנְדֶערֶע זָאכְן אִין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם טָאר מֶען נִישְׁט זוּכְן נָאכְצוּמַאכְן אַ צְוַוייטְן, אוּן מֶען טָאר זִיךְ נִישְׁט צֶעבְּרֶעכְן פּוּן אַ צְוַוייטְן, אוּן אַז מֶען זָעט אַ חָבֶר אִיז זַייעֶר מַצְלִיחַ אִין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, עֶר שְׁטֵייט אוֹיף גָאר פְּרִי דִינֶען דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן, אוּן מֶען פְּרָאבִּירְט דָאס אוֹיךְ צוּ טוּן, אוּן וָוען מֶען זָעט אַז מֶען קֶען דָאס נִישְׁט נָאכְמַאכְן - טָאר מֶען נִישְׁט וָוערְן צֶעבְּרָאכְן דֶערְפּוּן, מֶען דַארְף דִינֶען דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן, וִוי עֶס אִיז שַׁיִךְ פַּאר אִים, וַויל יֶעדֶער אִיד הָאט זַיין וָועג אוּן זַיין נְקוּדָה וִוי אַזוֹי עֶר דִינְט דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן, וָואס אַ צְוַוייטֶער קֶען נִישְׁט טוּן, וַויל יֶעדֶער מֶענְטש אִיז אַ וָועלְט פַּאר זִיךְ, אִיז נִישְׁט מֶעגְלִיךְ נָאכְצוּמַאכְן אַנְדֶערֶע, בַּיי אֱיינֶעם שַׁיינְט צוּ דַאווֹענֶען מֶער שְׁטֵייט אוּן בַּיי אַ צְוַוייטְן שַׁיינְט מֶער צוּ דַאווֹענֶען בְּזְרִיזוּת; אַזוֹי אוֹיךְ וָוען עֶס קוּמְט צוּ לִימּוּד הַתּוֹרָה, אֱיינֶעם צִיט מֶער צוּ לֶערְנֶען בְּקִיאוּת, אוּן אֱיינֶעם צִיט מֶער צוּ לֶערְנֶען בְּעִיוּן; אַזוֹי אוֹיךְ אִין דִי חֶלְקִים פּוּן דִי תּוֹרָה, אֱיינֶער הָאט אַ גֶעפִיל אִין לֶערְנֶען גְּמָרָא, אֱיינֶער הָאט מֶער גֶעפִיל אִין לֶערְנֶען שׁוּלְחָן עוֹרֶךְ אוּן סְפָרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוּן אַ דְרִיטֶער הָאט גָאר מֶער גֶעפִיל אִין לֶערְנֶען אַגָּדָה.

לִיבֶּער בְּרוּדֶער, הַאר צִיגֶער חָבֶר, וָוען דוּ וִוילְסְט זִיךְ אוֹיפְּפְּרִישְׁן אִין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם זָאלְסְטוּ גֶעדֶענְקֶען אַז מֶען קֶען נִישְׁט קוּקֶן אוֹיף אַנְדֶערֶע, זוּכְן נָאכְמַאכְן אַנְדֶערֶע, מֶען דַארְף קוּקֶן אוֹיף זִיךְ אוּן נִישְׁט קוּקֶן אוֹיף אַ צְוַוייטְן, נִישְׁט וָוערְן צֶעמַאלְן אַז מֶען קֶען נִישְׁט טוּן וִוי דֶעם צְוַוייטְן, וַויל דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי זָאגְט (לִקּוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א, סִימָן לד), יֶעדֶער מֶענְטש הָאט אִין זִיךְ אַ נְקוּדָה וָואס אַ צְוַוייטֶער הָאט נִישְׁט; אַזוֹי וִוי דִי הֵיילִיגֶע חֲכָמִים דֶערְצֵיילְן (תַּעֲנִית כא:), אִין דִי צַייטְן פּוּן אַבֵּיי אוּן רָבָא אִיז גֶעוֶוען אַ דָאקְטֶער וָואס הָאט גֶעהֵייסְן אַבָּא אוּמָנָא, עֶר פְּלֶעגְט בַּאקוּמֶען יֶעדְן טָאג אַ בַּת קוֹל, אַ גְרוּס פּוּן הִימֶל; אַבֵּיי פְּלֶעגְט בַּאקוּמֶען נָאר אֵיין מָאל אַ וָואךְ אַ גְרוּס פּוּן הִימֶל, אוּן רָבָא הָאט בַּאקוּמֶען דֶעם בַּת קוֹל נָאר אֵיין מָאל אַ יָאר, עֶרֶב יוֹם כִּיפּוּר, אוּן אַבֵּיי הָאט גֶעהַאט חֲלִישׁוּת הַדַּעַת דֶערְפּוּן, הָאט מֶען אִים גֶעזָאגְט פּוּן הִימֶל: "דוּ קֶענְסְט נִישְׁט טוּן וָואס עֶר טוּט"; זָעט מֶען אַז יֶעדֶער אִיד הָאט זַיין וָועג וִוי אַזוֹי עֶר דִינְט דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן, אוּן דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הָאט אַ נַחַת רוּחַ פּוּן אִים, אוּן אַזוֹי פְּלֶעגְט דֶער הֵיילִיגֶער צַדִּיק רֶבִּי ר' זוּשָׁא זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ זָאגְן: "וָוען אִיךְ וָועל קוּמֶען בַּיים בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וָועט מֶען מִיךְ נִישְׁט פָּארְהַאלְטְן פַּארְוָואס אִיךְ הָאב נִישְׁט גֶעדִינְט דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אַזוֹי וִוי מַיין בְּרוּדֶער דֶער צַדִּיק רֶבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, מֶען וָועט מִיךְ פָּארְהַאלְטְן אוֹיף וָואס אִיךְ הָאב נִישְׁט גֶעדִינְט אַזוֹי שְׁטַארְק דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן וִוי אִיךְ זוּשָׁא וָואלְט גֶעקֶענְט דִינֶען דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן."

דֶערִיבֶּער זָאלְסְטוּ נִישְׁט וָועְרְן צֶעבְּרָאכְן אַז דוּ קֶענְסְט נִישְׁט מַאכְן וָואס דַיינֶע חֲבֵרִים מַאכְן, דוּ קוּק וָואס אַרְבֶּעט זִיךְ אוֹיס בַּיי דִיר, אוּן אַז דוּ קֶענְסְט לֶערְנֶען בַּיינַאכְט - זָאלְסְטוּ זִיךְ מַאכְן אַ סֵדֶר צוּ לֶערְנֶען בַּיינַאכְט, דֶער עִיקָר זָאלְסְטוּ אוֹיסְנִיצְן דִי צַייט.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּרָא תשפ"ז)

א בְּרִיוו פוּנְעם רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א

דַאווֹענֶען, לֶערְנֶען, אוּן שָׁלוֹם בַּיִת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם ג' פַּרְשַׁת וַיֵּרָא, י"ג מַרְחֶשְׁוָן, שְׁנַת תשפ"ו לִפְרָט קָטָן

... נֵרוֹ יָאִיר

שְׁטַארְק זִיךְ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם בִּתְמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, דַאווֹענֶען אוּן לֶערְנֶען אוּן מִיט שָׁלוֹם בַּיִת. דִי דְרַיי זַאכְן הָאט מִיר מוֹהַרַא"שׁ צוּ רֶעדְן מִיט מֶענְטְשְׁן; פּוּן לֶערְנֶען כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָהּ, פּוּן תְּפִילָּה אוּן פּוּן שָׁלוֹם בַּיִת. מוֹהַרַא"שׁ הָאט מִיר גֶעזָאגְט, דָאס אִיז פְּשַׁט וָואס רֶבִּי זָאגְט (לִקּוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סִימָן ב): "וְהָאֱמֶת מֵאִיר בִּרְבּוּעַ הַדִּבּוּר הַנַּ"ל עַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה שֵׁמוֹת הַנַּ"ל שֶׁהֵם קֵל, אֱלֹקִים, ה', שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּפִלָּה, וְתוֹרָה, וְשִׂמְחוֹכִים וְזִוּוגִים", כָּל זְמַן מֶען רֶעדְט פּוּן דִי דְרַיי זַאכְן אִיז דָאס אֱמֶת'דִיג גֶעוֶוערְדְט, אַלֶעס אַנְדֶערְש אִיז נִישְׁט קַיין דִיבּוּרִים.

טַייעֶרער בְּרוּדֶער, שְׁטַארְק זִיךְ מִיט דִי עֵצוֹת פּוּן רֶבִּי"ן, לֶערְנֶען אוּן דַאווֹענֶען אוּן מְכַבֵּד זַיין דִי וַוייב בִּתְמִימוּת וּפְשִׁיטוּת בְּלִי שׁוּם חָכְמוֹת וַחֲקִירוֹת כְּלַל וּכְלַל לֹא, וַויל דָאס אִיז דִי גְרֶעסְטֶע חָכְמָה, אַווֹעק צוּ וַוארְפְן אַלֶע חָכְמוֹת אוּן דִינֶען דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אָן חָכְמוֹת, נָאר זַיין פָּשׁוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁטוּת.

גַיי שְׁלָאפְן צַייטְלִיךְ, שְׁטֵיי אוֹיף פְּרִי, זַיי זִיךְ קוֹבֵעַ צוּ לֶערְנֶען אַלֶע דַיינֶע שִׁיעוּרִים קְבוּעִים - חַ"י פְּרָקִים מִשְׁנַיוֹת, יוֹם תְּהִילִים, חוּמָשׁ, גְּמָרָא - פַּארְטָאגְס, אַז בַּיים גִיין אִין אָפְּיס זָאלְסְטוּ שׁוֹין זַיין גוּט אָנְגֶעפִילְט מִיט אַסַאךְ תּוֹרָה, וָועט דִי גַאנְצֶע טָאג גִיין גָאר אַנְדֶערְש.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּרָא תשפ"ו)

שְׁמוּעֶסְן אוּן גֶעדַאנְקֶען

רֶבִּי נָתָן הָאט גֶעזָאגְט פַּאר זַיין הִסְתַּלְקוּת, "אֲפִילּוּ אַ מֶענְטְש זָאל זַיין דֶער עֶרְגְסְטֶער בַּעַל עֲבֵירָה, אוֹיב וָועט עֶר זִיךְ אָנְכַאפְּן אִין הֵיילִיגְן רֶבִּי"ן, וָועט עֶר זִיכֶּער הָאבְּן אַ הָאפְענוּנְג אַלֶעס צוּ פַּארְעכְטְן אוּן אֱמֶת'דִיג תְּשׁוּבָה טוּן". דִי רַחֲמָנוּת פּוּן הֵיילִיגְן רֶבִּי"ן אִיז אָן אַ שִׁיעוּר אוּן קַיין גְרֶענִיץ, עֶר אִיז מְמַשִׁיךְ דִי רַחֲמָנוּת פּוּנְעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אוֹיף יֶעדְן אִיד, אוּן הָאט פַּאר יֶעדְן אַ וָועג צוּרִיק צוּ קוּמֶען צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן.

וואוֹיל אִיז דֶעם וָואס אִיז זוֹכֶה צוּ זַיין מְקוּרָב צוּם הֵיילִיגְן רֶבִּי"ן. (אִמְרֵי מוֹהַרַא"שׁ, חֵלֶק א', סִימָן פ')

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

נט. מִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לִבְכּוֹת, הַסְּגֻלָּה שֶׁיֵּשֵׁב בִּמְקוֹם שֶׁשּׁוֹפְכִים שָׁם שְׁנֵי נְהָרוֹת בְּיַחַד. אַ סְגוּלָה פַּאר אֱיינֶעם וָואס קֶען נִישְׁט וֵוייְנֶען, אַז עֶר זָאל זִיצְן אוֹיף אַ פְּלַאץ וואוּ עָס גִיסְן זִיךְ צוּזַאם צְוַוויי טַייכְן.

דִּי לֶעבְּנְסְגֶעשִׂיכְטֶע פּוּן הַיילִיגְן רֶבִּי׳ן (רסא)

אִין קוּרְצְן פּוּן פְּרִיעֶר: שְׁמוּעֶסְן פּוּן הַיילִיגְן רֶבִּי׳ן
מִיט אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ אוּם שָׁבּוּעוֹת בַּיינַאכְט

שְׁפֶּעטֶער הָאט דֶער רֶבִּי זִיךְ אָנְגֶערוּפְן, "דִּי וֶועלְט זָאגְט אַז מֶען דַארְף נִישְׁט זוּכְן קַיין גְרוֹיסָע זַאכְן, אֶבֶּער אִיךְ זָאג אַז מֶען דַארְף דָוְקָא זוּכְן גְרוֹיס, מֶען דַארְף זוּכְן אוּן נִישְׁטֶערְן פַאר'ן גְרֶעסְטְן צַדִּיק".

[דֶּער רֶבִּי זָאגְט (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א׳, סִימָן ל׳) אַז יֶעדֶער אִיד דַארְף זַייעֶר שְׁטַארְק אוֹיפְּזוּכְן נָאר אַ גוּטֶער מְלַמֵּד, וָואס זָאל אִים קֶענֶען מַסְבִּיר זַיין נָאר הוֹיכָע אוּן טִיפֶּע שֵׂכֶל, אַז דֶער מֶענְטְש זָאל קֶענֶען פַּארְשְׁטֵיין הַשָּׂגוֹת אֱלֹקוּת, וַויייל מֶען דַארְף הָאבְּן נָאר נָאר אַ גְרוֹיסֶער רֶבִּי פַּאר דֶעם, וָואס זָאל קֶענֶען נֶעמֶען אַזָעלְכָע הוֹיכָע זַאכְן אוּן עֶס אַרָאפְּבְּרֶענְגֶען אוֹיף אַ וֶועג אַז אַ פְּשׁוּטֶער מֶענְטְש זָאל עֶס אוֹיךְ קֶענֶען פַּארְשְׁטֵיין.

וִוי מֶער אַ מֶענְטְש אִיז נִידְרִיגֶער אוּן מֶער דֶערְוַוייטֶערְט פּוּנְעם אֱייבֶּערְשְׁטְן, אַלְס מֶער אַ גְרֶעסֶערֶער רֶבִּי דַארְף עֶר הָאבְּן, אַזוֹי וִוי מִיר זָעֶן וָועֶן דִּי אִידִישֶׁע קִינְדֶער זָענֶען גֶעוֶוען אִין גָאר אַ נִידְרִיגֶע מַדְרֵיגָה, אִין מִצְרַיִם, וָועֶן זֵיי זָענֶען גֶעוֶוען אַייגְנֶעזִינְקֶען אִין מ״ט שַׁעֲרֵי טוּמְאָה, הָאבְּן זֵיי דֶעמָאלְט גֶעדַארְפְּט הָאבְּן גָאר אַ גְרוֹיסֶער רֶבִּי, גָאר אַ גֶעוַואלְדִיגֶער מוֹרָא׳דִיגֶער מְלַמֵּד, זֵיי הָאבְּן גֶעדַארְפְּט הָאבְּן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אַלֵיין.

וִוי מֶער אַ מֶענְטְש אִיז נִידְרִיג אוּן וַוייט, דַארְף עֶר הָאבְּן אַ מְלַמֵּד וָואס אִיז מֶער גְרֶעסֶער אוּן מֶער גֶעלוּנְגֶען, דֶער מְלַמֵּד דַארְף זַיין אַזָא פַּאכְמַאן צוּ קֶענֶען נֶעמֶען הוֹיכָע זַאכְן אוּן עֶס אַזוֹי שֵׁיין צוּלֵייגְן אוּן מַסְבִּיר זַיין אַז דֶער נִידְרִיגֶער אוּן וַוייטֶער מֶענְטְש זָאל עֶס אוֹיךְ קֶענֶען פַּארְשְׁטֵיין, נֶעמֶען דִּי הוֹיכָע הַשָּׂגוֹת פּוּן אֱלֹקוּת, דִּי גֶעטְלִיכְקֵייט פּוּנְעם אֱייבֶּערְשְׁטְן, אוּן עֶס אַרֵיינְלֵייגְן אִין קָאפּ פּוּן אַזָא מֶענְטְש וָואס אִיז אַזוֹי אוּמְוִויסְנְד אוּן דֶערְוַוייטֶערְט פּוּנְעם אֱייבֶּערְשְׁטְן. אַזוֹי וִוי וֶועֶן אַ מֶענְטְש אִיז קֶרַאנְק, וִוי מֶער קֶרַאנְק דֶער מֶענְטְש אִיז, אַלְס אַ גְרֶעסֶערֶער אוּן בֶּעסֶערֶער דָאקְטֶער דַארְף מֶען אִים בְּרֶענְגֶען.

דֶערְבֶּער קֶען אַ מֶענְטְש נִישְׁט זָאגְן, "עֶס אִיז מִיר גֶענוּג צוּ זַיין מְקוֹרָב צוּ אַ חָשׁוּבֶער אִיד, אַ יְרֵא שָׁמַיִם, כָּאטְש וָואס עֶר אִיז נִישְׁט אַזוֹי גְרוֹיס, וַויייל הַלְוַאי זָאל אִיךְ כָּאטְש קוֹדֶם זַיין אַזוֹי וִוי אִים", דָאס אִיז אַ נַארִישְׁקֵייט צוּ זָאגְן, וַויייל בֶּאֱמֶת אִיז עֶס פּוּנְקְט פַּארְקֶערְט, וִוי מֶער אַ מֶענְטְש וֶוייסְט בֵּיי זִיךְ זַיין נִידְרִיגְקֵייט אוּן וַוייטְקֵייט פּוּנְעם <<<<<<

שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּרֶסְלֶב

שְׁלָאפְן אַלֵיין?

שְׁאֵלָה:

לְכָבוֹד דֶּער רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א,

אִיךְ הָאבּ אַ טָאכְטֶער פּוּן זֶעקְס יָאר אַלְט, שׁוֹין אַ לַאנְגֶע צַייט הָאט זִי שְׁרֶעק, מֶען אִיז שׁוֹין גֶעוֶוען בֵּיי טֶעראַפִּיסְטְן, אֲבֶּער נָאכְאַלְץ אִיז עֶס נִישְׁט גֶעוָוארְן בֶּעסֶער, מֶען הַאלְט אִין אֱיין בֶּעטְן דֶעם אֱייבֶּערְשְׁטְן זִי זָאל בֶּעסֶער וֶוערְן אֲבֶּער מֶען וַוארְט נָאךְ אוֹיךְ אַ יְשׁוּעָה, זִי וִויל נָאר שְׁלָאפְן אִין אוּנְזֶער שְׁלָאף צִימֶער אוּן מַיין וַוייב טָאר קֵיינְמָאל נִישְׁט אַרוֹיסְגֶיין בַּיינַאכְט. וָואס קֶען דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה אוּנְז גֶעבְּן אַ עֵצָה אוּן וָואס וִויל דֶער אֱייבֶּערְשְׁטֶער פּוּן אוּנְז?

יְיַשֵּׁר כֹּחַ

תְּשׁוּבָה:

וָואס מַאכְסְטוּ פּוּן נָארְנִישְׁט אַ פְּרַאבְּלֶעם? בַּיי אַסַאךְ קִינְדֶער אִיז אַזוֹי, זַיי וִוילְן שְׁלָאפְן אִין דִּי שְׁטוּבּ פּוּן דִּי עֶלְטֶערְן; מַאךְ נִישְׁט קַיין עֵסֶק פּוּן דֶעם, לָאז אִיר שְׁלָאפְן מִיט עֶנְק אוּן מִיט דֶער צַייט וֶועט עֶס אַוֶועקְגֶיין.

(עֲצַתוֹ אֱמוּנָה לְךָ תשפ"ו)

<<<<<< נייעס

שיין אויפגענומען אין די חדשים וואס ער איז געווען דאהי אין אמעריקע, בפרט אין שטעטל איז ער אויפגענומען געווארן מיט גרוים כבוד, און חשוב'ע משפחות האבן זיך זייער שיין אפגעגעבן מיט אים און מיט זיין פאמיליע, פאר וואס די משפחה איז גאר שטארק מכיר טוב. אויך האט ער אריינגעכאפט צו באזוכן אין קרית ברסלב ליבערטי בית הדפוס פון וואס ער האט גאר שטארק הנאה געהאט, ווייל דאס איז דאך געווען וואס ער האט געטון זיין גאנצע לעבן.

אסאך פון אנשי שלומינו האבן אים באזוכט אין שפיטאל אין די טעג וואס ער האט זיך דארט אויפגעהאלטן. אזוי אויך איז דער ראש ישיבה שליט"א אריבער צו אים אין שפיטאל עטליכע מאל, פון וואס ר' שלמה ברוך איז געווארן גאר שטארק מחוזק. דער ראש ישיבה שליט"א האט דערציילט, אז אין מאל ביים באזוכן אין שפיטאל האט ער אים געזאגט: "איך האב יעצט געענדיגט די 200'סטע מאל מסכת כריתות".

דער נפטר לאזט איבער נאך זיך זיין חשוב'ע אשת חיל עטרת בעלה תחי', א הערליכע דור פון ערליכע וואויליע קינדער און אייניקלעך וואס גייען בדרך התורה והחסידות, און הונדערטער תלמידים וואס האבן זיך געלערנט ביי אים.

אינעם "מכתב יומי" פארגאנענע וואך מיטוואך שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א, "נעכטן בין איך געווען ביי די לויה פון ר' שלמה ברוך בלוי עליו השלום, איך בין נאכאמאל אזוי נתעורר געווארן צו זען וואס בלייבט פונעם מענטש, וואס מען נעמט מיט; א תלמיד היכל הקודש גייט אוועק פון די וועלט אנגעפילט מיט תורה און מיט תפילה. איך בין געווען ביי אים אפאר מאל באזוכן אין שפיטאל, איך האב געזען וואס איז א תלמיד היכל הקודש, ער איז געליגן מיט יסורים נוראים וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן, און געלערנט בלעטער גמרא מיט אזא התמדה, ווי א יונגער בחור וואס האט זיך יעצט דערוויסט פונעם דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), איך האב געזען די גרויסקייט פון תלמידי היכל הקודש", און דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט אויך דעם, "דערפאר בעט איך דיר, לאז זיך נישט נארן, כאפ ארויס יעדן טאג אביסל חומש רש"י מיטן תרגום - זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער, אזוי אז ווען עס קומט סוף וואך האט מען געענדיגט די סדרה, און מען איז זוכה צו מקיים זיין וואס די הייליגע חכמים זאגן (ברכות ח.), דאס איז א סגולה פאר אריכות ימים, און דאס ראטעוועט א מענטש פון אלעם שלעכטס; ווייל אט איז מען דא, אט איז מען דארט, און אט פירט מען שוין צום אייביגן ארט. די הייליגע חכמים זאגן (בבא קמא צז:), אויף די מטבע פון אברהם אבינו איז געווען פון איין זייט אויסגעמאלן א בילד פון א בחור און א מיידל, און פון די אנדערע זייט - א בילד פון אן אלטן מאן און אן אלטע פרוי, און מוהרא"ש זאגט מורא'דיג, מוהרא"ש זאגט: אברהם אבינו האט געלעבט מיט די מחשבה: 'אט איז מען א בחור, און אט איז מען שוין אן אלטער איד', 'אט איז מען א מיידל, און אט איז מען אן אלטע אידענע', דאס איז פשט אין דעם מאמר חז"ל, אז ער האט געלעבט זיין גאנצע לעבן אז אט אט גייט מען שוין צוריק צום אייבערשטן און מען דארף זיך אנגרייטן תורה ומצוות ומעשים טובים."

די לוי' איז פארגעקומען ביים ביאלע בית המדרש אין בארא פארק, הונדערטער אידן זענען זיך צוזאמגעקומען באויינען דעם גרויסן פארלוסט, פון דארט איז די מטה געפארן קיין ארץ ישראל, וואו עס איז פארקומען א לוי' אין זיין היימשטאט אשדוד, עס האבן מספיד געווען יבלחט"א זיין חשובער טאטע שליט"א, זיין ברודער און קינדער שיחיו, הגה"צ ר' יצחק לעזער שליט"א, הגה"צ המשפיע ר' יצחק משה ערלאנגער שליט"א, און נאך.

כאטש וואס די פטירה איז א פארלוסט פאר גאנץ כלל ישראל, שפירט זיך אבער דער חסרון גאר שטארק ביי אונז אין היכל הקודש. ער האט איבערגעלאזט א גרויסן חלל וואס מיר אלע דארפן יעצט פרובירן אנצופילן. דערפאר וועלן אנשי שלומינו זיך מקבל זיין וויייטער ממשיך צו זיין אין זיינע וועגן, אליין ארויסצוגיין מפיץ זיין, און העלפן און שטיצן די וואס זענען עוסק אין הפצה בטירחא דגופא ובממונא לעילוי נשמתו פון דעם גרויסן נפטר, וואס וועט זיכער זיין א מליץ ישר פאר אלע וואס גייען אין זיינע דרכים

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

<<<<<< לעבנ"ס געשיכטע פון רבי'ן

אייבערשטן, אלס מער דערף ער אויפזוכן דעם גרעסטן און בעסטן דאקטער פאר זיין נשמה, וואו זאל אים קענען העלפן און אויסהיילן. זע די גאנצע תורה אינעווייניג אין ליקוטי מוהר"ן.

דאס איז אויך אן ענטפער פאר די נאריש מענטשן וואס זאגן אז דעם הייליגן רבינ'ס סְפָרִים זְעָנָען אַזוי הויך, אוין עס איז נישט גמאכט פאר'ן היינטיגן שְׁוָואכְן דור, אוין דאס גלייכן אזעלכע סארט נארישקייטן אוין שטותים וואס מען קען אמאל הערן פון מענטשן, ווייל פאקטיש זעט מען אז בגשמיות, זען אַ מענטש איז נעבּך זייער קרענק, גייט מען זוכן דעם גרעסטן אוין בעסטן דאקטער ווּאוֹ זָאל אִים הֶעלְפָן, אבּער ווען עס קומט צו רוחניות, דערט באגענוגט זיך אַ מענטש מיט אַ קלענערן צדיק, עס ואלט ווען געדארפט זיין פונקט פארקערט.

מה דאך בַּיי אַ גַּשְׁמִיוּת'דִיגֶע קְרַעְנְק, לייגט מען אריין שְׁוָועֶרע כּוֹחוֹת, מען פרובירט אויף אלע ווּעגְן צוּ טְרֶעפְּן דעם בעסטן אוין גְּרֶעסְטְן דָאקְטֶער וָואוֹ זָאל אִים הֶעלְפָן דעם חוֹלֶה, איז דאך זיכער ווען עס קומט צוּ רוּחָנִיוּת, ווען די נְשָׁמָה איז נעבּך קְרַאנְק, דערף מען זיכער זוכן דעם גְּרֶעסְטְן רַבִּי'ן, ווּאוֹ איז נָאר גְרוֹיס אוּן הוֹיךְ.

ר' לֵוִי יִצְחָק זַ"ל הָאט אַמאל גֶעֶרעדט מִיט אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ מִיט אַ עֲוָואלְדִיגֶע הִתְעוֹרְרוּת, אוּן עֶר הָאט זִיךְ אוֹיסְגֶעדְרוּקְט, "מִיר הָאבְּן דָאךְ אַ רֶבִּי פוּן פַּאר צְוַויי הונְדֶערְט יָאר צוּריק, פַּארְוָואס זָאלְן מִיר אִים נִישְׁט פָּאלְגְן, פַּארְוָואס זָאלְן מִיר נִישְׁט גֶיין אִין זַיינֶע ווֶועגְן, מִיר וָואלְטְן דָאךְ גֶעקֶענְט ווֶועְרְן בֶּאֱמֶת אִינְגַאנְצְן אוֹיסְגֶעהַיילְט, בַּאקוֹמְען אַן אֱייבִּיגֶע אוּן גֶענְצְלִיכֶע רְפוּאָה; מֶען ווִיל זַיין חֲסִידִים פוּן הַיינְט, אוּן הָאבְּן אַ רֶבִּי פוּן אַמאלִיגֶע צַייטְן, מִיר דַארְפְּן אוֹיךְ זַיין ווִי דִי אַמאלִיגֶע חֲסִידִים, פָּאלְגְן יֶעדֶעס וָואוֹרְט אוּן יֶעדֶע עֲצָה פוּן הַיילִיגְן רֶבִּי'ן, ווֶועְלְן מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ מְקַבֵּל זַיין אוּן ווֶועְרְן אוֹיסְגֶעהַיילְט פוּנְעם הַיילִיגְן רֶבִּי'ן פוּן אַמאל", וְדַבֵּרִי פִּי חָכָם חֵן.]

פָּארֶעֶצונְג קוּמְט אי"ה
גֶענוּמֶען פוּן סִפְּר "פְּעֻלַּת הַצַּדִּיק"

ברוך דיין האמת,
הרה"ח ר' שלמה ברוך בלוי זצ"ל

מיט פארקלעמטע הערצער באווייגען אנשי שלומינו די פטירה פון אונזער געטרייער חבר און איינער פון די גאר נאנטע און געטרייע תלמידים פון מוהרא"ש זי"ע, הרה"ח ר' שלמה ברוך בלוי זצ"ל. דער נפטר האט די לעצטע תקופה געווייזלט דא אין אמעריקע אין שפיטאל, ליידנדיג ביטערע יסורים, וואו ער האט צוריקגעגעבן זיין ריינע נשמה פארן באשעפער אין דעם יונגן עלטער פון בלויז 55 יאר, נאך יארן פון שוועריע יסורים וואס ער האט מקבל געווען באהבה, עגדיגט דעם אייבערשטן, געלערנט און געדאוועגט, און נאך מחזק געווען און פרייליך געמאכט יעדן איינעם, אויך אין די לעצטערע צייטן וועו ער איז געווען אזוי מדוכא ביסורים.

דער נפטר איז געבוירן געווארן אין חודש כסלו תשל"א צו זיינע חשובע עלטערן, יבדלחט"א הרב ר' אברהם בלוי שליט"א און זיין חשובע מאמע תחי'. אין זיינע יונגע יארן האט ער געלערנט מיט גרויס פלייס אין ישיבת 'חכמי לובלין' בצל הקודש פונעם גרויסן גאון דער בעל 'שבט הלוי' זצ"ל. ער איז געווארן מקורב צום רבין דורך מוהרא"ש זי"ע נאך אלס בחור, און פון דעמאלט אן איז ער געווען שטארק מקושר צו מוהרא"ש בעבותות אהבה; ער איז געווארן איינער פון די סאמע נאנטסטע תלמידים, און האט שטענדיג צוגעלייגט אן אויער אויפצוכאפן יעדעס ווארט ווואס איז ארויס פון מוהרא"ש זי"ע.

זיין גאנץ לעבן האט ער געווידמעט צו דרוקן און מפיץ זיין די ספרים פון מוהרא"ש זי"ע. צענדליגער יארן האט ער אריינגעלייגט כוחות עצומות טאג און נאכט צו דרוקן, מגיה זיין און פארשפרייטן די הייליגע ספרים איבער די גאנצע וועלט, אלס דער הויפט 'בעל מגיה' אויף אלע ספרים פון מוהרא"ש. פאר ער האט זיך אריינגעלייגט דערין זענען די ספרים געווען אן קיין ניקוד; ער האט עס פיל מתקן געווען, איבערגעקוקט, מסדר געווען דעם דקדוק, און אריינגעלייגט דעם ניקוד אין פילע פון די ספרים. די באקאנטע סעריע "אשר בנחל", "חיי מוהרא"ש", און נאך הונדערטער ספרים און קונטרסים וואס מען געפינט היינט אין די שאפעס פון אזויפיל אידישע שטיבער, זענען אלעס זיינע פירות.

אויסער זיין ארבעט מיט די ספרים, איז ער געווען א געוואלדיגער בעל מחנך וואס האט משפיע געווען אויף זיינע תלמידים מיט זיין ווארעמע הארץ. אין יבנאל האט ער געדינט אלס ראש ישיבה פון די ישיבה 'תפארת מוהרא"ש', וואו ער האט מיט זיין הארציגן צוגאנג צוגעצויגן די נשמות פון די יונגע תלמידים. ער האט זיך אפגעגעבן מיט יעדן בחור לויט זיין דרגה, און ספעציעל האט ער געהאט א שפראך צו די געפאלענע און צובראכענע בחורים וועמען ער האט מחזק געווען און צוריקגעברענגט צום דרך המלך, מיט זיין אומגעהויערע סבלנות און גוטע ווערטער האט ער זוכה געווען מקרב צו זיין אומצאליגע אידישע קינדער צום אייבערשטן, זיין טיר איז שטענדיג געווען אפן פאר יעדן וואס האט געדארפט א גוט ווארט, זיך שואל עצה זיין איבער שלום בית, חינוך, אדער סיי וואס פאר א הילף.

כאטש וואס ער איז די לעצטע יארן געווען נישט געזונט און זיך געמוטשעט מיט א שווערע מחלה ל"ע, האט ער זיך אבער שטענדיג געשטארקט מיט אמונה און בטחון אז אלעס איז פונעם באשעפער, און אז אזוי ווי עס קומט פונעם אייבערשטן איז עס זיכער גוט. ער האט ווייטער ממשיך געווען מיט זיין עבודת הקודש און הרבצת התורה מיט א געוואלדיגע גבורת הנפש, טראץ די שווערע יסורים וואס ער איז דורכגעגאנגען. דעם לעצטן ראש השנה האט ער ליידער נישט געקענט פארן קיין אומאן צום הייליגן רבין צוליב זיין געזונט צושטאנד. ער האט דאס זייער באווייזן און ממש נישט געקענט אויסהאלטן אז ער גייט דארפן פארפאסן א ראש השנה ביים רבין, נאך יארן וואס ער האט זוכה געווען צו זיין יעדעס יאר ביים רבי'ן אויף ראש השנה.

ער איז אלעמאל געווען גרייט זיך צו געזעגענען פון דער וועלט ווי א ריכטיגער תלמיד היכל הקודש. ער האט שוין אנגעגרייט זיינע תכריכים מיט צוואנציג יאר צוריק, ווייל ער האט געלעבט מיט'ן יום המיתה, וויסנדיג אז אט אט וועט מען אין טאג דארפן אהיימגיין צום אייבערשטן און צוריקגעבן די נשמה.

אין די לעצטע חדשים פון זיין לעבן האט ער זיך אויפגעהאלטן אין קרית ברסלב ליבערט. ער איז אהין געקומען צו א שמחה, אבער ער איז דארט געבליבן צוליב דעם וואס ער האט אנגעהויבן נישט גוט צו שפירן, און ער איז אריינגעפירט געווארן אין א שפיטאל דא אין אמעריקע. אנשי שלומינו האבן אים זייער

<<<<<<

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **גדלי' דוד בלום** הי"ו בית שמש
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

***

מו"ה **יואל טייטלבוים** הי"ו קרית יואל
חשובער מלמד אין אונזערע הייליגע מוסדות
וגבאי ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב שכונת עצי תמרים
צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב
הבחור **משה טייטלבוים** הי"ו

יענער האט עס

איך מוטשע זיך, סיי בגשמיות און סיי ברוחניות,
און איך זע ווי 'יענער האט עס', יענעם גייט
אלעס גוט, ווי אזוי דארף איך דאס באטראכטן?
קול ברסלב
212-444-9191
1, 2, 2, 12, 4

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים,
סידי'ס, USB, SD'ס, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
718-387-2691
און מיר זועלן עס שיקן צו אייך אהיים בעז"ה

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; פערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל **breslevcenter@gmail.com**

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; פערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

< BreslevCenter.com >